

1
gés per treballar, des de la Companyia, però no tindries temps per a res. Cani és millor solució la dels equips a puren fet i a compte de la Cia., perquè et deixen centes hores del dia lliures. Per així la teva dona podria dedicar-se a tricostar. I li ha força feina d'aquesta classe. Són dades que et proporciono per teu govern. Poques possibilitats de comprar menjar.

Calviat, 4 de març del 1941.

Bon amic Vilalta: En mon poder la teva postal del 3 febrer i la teva lletra del 28. Veritablement no sabia a que atribuir el teu prolongat silenci. Sortosament ves de mal us ha oïdregut, la qual cosa em plaç, encara que el teu canvi de "chantier" sigui qualificat per tu com un xic pitjor.

Després de la nova lletra demanada he passat per noves situacions i han hagut canvis de procediments a la nostra Companyia. En realitat, tal com et deia, el règim interior d'aquesta Companyia era una cosa excepcional, en comparació amb les altres Companyies que coneixem. Es podia venir aquí a passar una temporada de repòs i sortir a treballar quan vullguessis. Poc a poc, però, les coses s'han empitjorat. Menjar dolent-naps, pastenagues, toupinambours, etc., treball diari i formació d'equips per fer llenya, caneteres, etc. Passar llista a les 8 del matí i a la una, i set hores de treball, guanyat només els 0'50 reglamentaris. Posades les coses en

2
Comen per aquí, també, les lletres sobre el nostre retorn. Entrar a les fogues completament. La Canals ni ha enviat una postal. Es veu que no ha rebut la meua lletra. Truu-me, quan ho fais, a Canoses (Bordogne), com sempre. Per cordo a la teua Maria. T'abraça cordialment, teu
F. Blanche

Et retorno la lletra de la Canals, doncs ho preferies. En general, la gent d'allà estan optimistes. Aquest bloc, vaig decidir cercar treball de pagès, i vaig trobar una col·laboració acceptable. Menjar i dormir bé, treball important i sis francs diaris amb condició d'augmentar a mesura que el dia creixés. Hi he estat quatre setmanes justes, perquè el comandament ha decidit que no es pot treballar fora del departament de la Dordogne, i jo treballava ara al Lot, a vuit km. de Calvès. Les condicions, a més a més, per imposició de la Companyia, són ara de 10 francs diaris per ella, dels quals en toca el treballador només 2'50. Com pots veure, com un esclau. De retorn a la Companyia, s'estava formant un equip de 20 homes per sortir a tallar llenya, homes designats per força i sense condicions. A mi no em tocava, però demanaren un voluntari per ajudar a fer la cuina i, davant la perspectiva de veure'm també obligat a sortir amb algun equip, he sortit de cuinar. Ara em trobo en ple bloc, a la cuina d'una casa de pagès abandonada i passant els dies - és el segon dia - de la millor manera possible. Tot el que porto explicat em sembla que és el que et convé saber referent a aquesta Companyia. Crec que no et decidiràs avenir, però, si vullguessis venir, no fora cosa difícil acceptar-te. Podries trobar una casa de pa-